

TAK TAK TAK
ŞANS
GELDi!

Aytül Akal

Resimleyen
Cihan Dağ

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • **Sertifika No.** 12603

Tak Tak Tak Şans Geldi!

© 2016 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Aytül Akal
Resimleyen: Cihan Dağ
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Burcu Ünsal
Grafik Tasarım: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Haziran 2016

ISBN: 978-605-9781-26-8

Telif yasası gereği bu kitabın tüm Türkçe yayın hakları SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.'ye aittir. Tanıtım yazıları dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir biçimde kullanılamaz ve çoğaltılamaz.

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Akal, Aytül
Tak Tak Tak Şans Geldi!
1. Çocuk Edebiyatı 2. Öykü
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2016, 116 Sayfa
ISBN: 978-605-9781-26-8

Baskı: Şan Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Hamidiye Mah., Anadolu Cad., No.50, Kâğıthane / İstanbul
Tel.: (0212) 289 24 24 • **Sertifika No.** 12049

İÇİNDEKİLER

Çin Burcu **5**

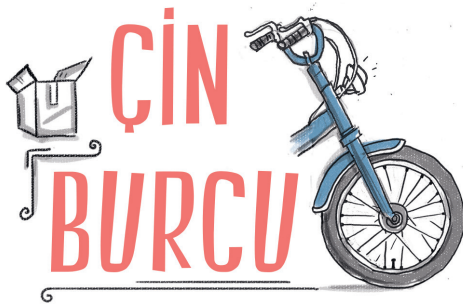
Kutsal Totem **25**

Oyun Makinesi **39**

Saç Falı **59**

Dilek Küpü **83**

Şans Tavşanı **95**

Babam gmleklerini jilet gibi ister. Bu konuda kimseye gvenmediği için bildim bileli tsn kendi yapar.

Sonunda fişi prizden çekip, “Gmlekler bitti, artık dinlenmeyi hak ettim,” dedi, pencerenin yanındaki koltuğa yayılıp gazetesini eline aldı ve bekle-meye başladı.

Babamın dinlenmekten kastı, gazetesıyla aynı anda nne kpkl kahvesinin gelmesi...

Annem kahveyi yapıp getirdi, sehpayaya koydu. Babam bir yudum alınca kaşlarını çattı.

“Bunun tadı kt.”

Fırsatını buldu ya, annem hemen yakınmaya başladı.

“Sylemiştim sana, makineyi değiştirmek gerek.”

Babam sorunun kullanılan kahvede olduğundan emindi.

“Kahve bayattır.”

Annem koşarak mutfağa gitti, elinde paketle döndü.

“İyi ki henüz kavanoza boşaltmamıştım. Bak, üzerindeki tarihe... Bu kahve bayatlayana kadar ohooo çocuklarımız üniversiteye bile başlar.”

Babam, annemin alaylı konuşmasına aldırmadı, “O zaman, her zamanki markadan değil,” dedi.

Annem elindeki paketi neredeyse babamın gözüne sokacaktı.

“Bak, aynı marka.”

“Sahtedir belki, olamaz mı?”

“Yok artık!”

“Kahvesini az katmış olabilir misin?”

“Her zamanki ölçü, aynı kaşıkla koydum... Kesinlikle makineden.”

Babam, “Cezve kullansan?” diyecek oldu, annem onu çarçabuk geri püskürttü.

“İyi fikir. Bundan sonra ocak başında suyun

kaynamasını sen bekler, kendi kahveni kendin yaparsın.”

Babam bu kez taktik değiştirdi. “Tamam tamam, kahve makinesi olsun,” diyerek bana göz kırptı. “Doğum günün yaklaşıyor zaten...”

Oysa annemde kül yutacak gibi bir hal yoktu.

“Yok öyle yağma,” dedi. “Doğum günümü karıştırma.”

“Peki anneler günü armağanı olur mu?”

Annem yanıt vermek yerine öyle bir baktı ki, babamın inadı bir anda tuzla buz oldu: “Tamam canım, yenisini alalım.”

Annem işi şansa bırakmak istemedi. Hemen bilgisayarın başına geçip satış kanallarını dolaşmaya başladı.

“Öyle aranmaz,” dedi babam. Annemi kaldırıp kendi oturdu ekranın karşısına. Arama motoruna ‘ucuz, uygun, fiyat, kahve, makine’ ve ‘kalite’ gibi birkaç sözcük sıraladı.

Annem durur mu, hemen babamın yanına bir tabure çekti. Birlikte uzun süre o site senin, bu site

benim internette dolandılar. Sonunda, “Hah işte bak, en uygun fiyatlar burada!” dedi babam. “Bu siteden alalım.”

Annemin de aklına yatmıştı.

“Sipariş vermek için üye olmak gerekiyormuş...”

“E olalım bari.”

Oraya buraya tıklayıp şifre aldılar, isim ve adres verip kayıt oldular.

“Becerdik galiba.”

“Evet, seçtiğimiz kahve makinesini sonunda alışveriş sepetine atabildik.”

“Ödemeyi nasıl yapacağız?”

“Kredi kartı bilgilerini istiyor.”

Babam cüzdanını açtı, kartını çıkardı. Numarası, geçerlilik süresi, güvenlik kodu...

“Şimdi ne olacak?”

“Aaa, bak ne yazdı!”

Babamın heyecanlı sesi beni bile meraklandırmıştı. İkisinin arasından başımı uzatıp ekranda beliren yazıyı okudum:

“Ne demek bu?”

“Yani fiyatlar daha da düşecek!”

“E başka bir şey daha alalım o zaman...”

“Yeni çıkan ürütlere bakalım,” diye önerdi babam.

İkinci ürünü indirimli alabilmek için ‘Altın Üye’ olmak gerekiyormuş. Yine başa döndüler, önlerine bir form açıldı. Şifre, isim, adres falan hepsini doldurdular. Ödeme sırası geldiğinde, ekranda yine bir kutu çıkmasın mı!

“Aaa, bedava yani...”

“E alalım hemen...”

Armağana sahip olmak için Platin Üyelik’e geçmek gerekiyordu. Yeniden şifre, isim, adres...

“Baksana, şurada ‘bilgileri hatırla’ diye bir seçenek var. Orayı tıklayalım, durmadan başa dönüp aynı bilgileri yazmaktan kurtuluruz...”

Babam tuşa tıklayıp onaylar onaylamaz ekranda büyük bir gümbürtüyle havai fişekleri patladı, her köşeden konfetiler fişkırpı balonlar uçmaya başladı. Hazırlıksız yakalanan annem neredeyse oturduğu tabureden düşüyordu.

“Ay bu ne! Neler oluyor?”

“Nasıl yani? Seçkin Üye mi olduk şimdi?”

“Öyle diyor.”

“Aaa bak, armağan edilen kalem setinin çantasını da kazanmışız...”

Babam pek keyiflenmişti.

“Eee seçkin olmak böyle bir şey işte.”

Kahve makinesi, ütü ve armağanlarımız birkaç güne kadar kargo ile kapımıza gelecekti.

“Çok kolay hallettik,” dedi annem, tabureyi eski yerine doğru sürüklerken.

Onlar bilgisayar başından kalkınca, ben oturdum. Geri al tuşuyla az önce girdikleri siteye döndüm. <nealirsanalenucuzubizde.com> diye bir adres açıldı. Annemin doğum günü yaklaşıyordu. Bu ucuzcu siteden annem için güzel bir şey bulurdum belki.

Takı bölümüne göz attım. Yüzlerce kolye vardı. Ne işe yarardı ki onlar? Bence anneler ömürleri boyunca aynı kolyeyi kullansalar, kimse fark etmezdi.

Oyun Mağazası diye bir bölüm çarptı gözüme, hemen oraya girdim. Bilgisayar oyunları, robotlar, bisikletler, helikopterler, uzaktan kumandalı arabalar, periler, cüceler, yapbozlar, süper kahramanlar... Hele kostümler harikaydı. Yeşil elf kostümü benim olsa, tam istediğim gibi bir fantastik roman kahramanı olabilirdim.